

Otte og Tredivte Møde.

Tirsdagen den 7de December.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen er at foretage: Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om Næringskat og Hjælpekat i Staden Kjøbenhavn.

Bessely: Anledningen til, at jeg tager Ordet ved denne Sag, er nærmest, at det er forekommet mig, at nogle Bemærkninger, som jeg tillod mig ved denne Sags første Behandling, ere blevne misforstaaede af den ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Kred. (Andræ). Det er muligt, at Feilen ligger hos mig, at jeg ikke har udtalt mig tydelig nok, men deri ligger saa meget større Opfordring for mig til noget nærmere at oplyse de Betragtninger, jeg fremsførte ved Sagens første Behandling. Det vil da erindres, at jeg udhøvede, at det var billigt og retfærdigt, at en Deel af Udgifterne for Kjøbenhavn, navnlig de, som skulle dækkes ved Nærings- og Hjælpekat, blive baarne af alle Byens Indvaanere, ikke blot af Communens Borgere, og jeg udhøvede derved navnlig Udgifterne til Fattig- Skole og Politivæsenet; jeg tilføiede, at saavidt gif imidlertid Fordringerne ikke; man fordrede ikke, at Udgifterne til Fattigvæsenet skulde bæres af Andre end Byens Borgere. Den ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Kred. (Andræ) har nu igaar anført, at det er en Feiltagelse at antage, at den, som betaler Skatten, tillige bærer den, og jeg har da Formodning om, at han derved sigtede til, at det var urigtigt af mig, at jeg gif ud fra, at Fattigskatten bliver betalt af Huuseieren, naagtet den ikke bliver udredet af Huuseieren, men af Leierne. Den ærede Landsstingsmand anførte tillige, at en gammel Skat var en god Skat, og jeg skal tage dette Punkt med, da det forekommer mig, at disse to Punkter ligge meget nær sammen. Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa nogen Undersøgelse af den Theori, hvorvidt saavel

den directe som den indirecte Skat bliver af Skatyderen skudt over paa andre Indvaanere af Staden; jeg skal heller ikke opholde mig ved, at Virkningen af den directe Skat, Grundskatten, blev af den ærede Landsstingsmand oplyst ved Virkningen af en indirecte Skat, nemlig Tolden, idet han stillede det Spørgsmaal, om man virkelig troede, at Kjøbmandstanden bar den Told, som den erlagde til Staten. Jeg skal kun bemærke, at Virkningen af en directe Skat er forskjellig fra Virkningen af en indirecte Skat, og skal derimod tage Spørgsmaalet paa det Punkt, hvor det er fallet af den ærede Landsstingsmand. Det vil jo erindres, at han oplyste sin Mening yderligere ved at omtale Rangskatten, idet han sagde: Rangskatten er vel en gammel Skat, men det er ikke nogen god Skat, og idet han anførte, at Feilen ligger deri, at den ikke har Hovedkriteriet ved en god gammel Skat, nemlig at den forud kan beregnes; at den ikke var knyttet til Embedet, men at alligevel, naar en Mand var velfortjent af Staten og derfor kom i Besiddelse af en høiere Rang, blev Rangskatten høiere for ham, og at saaledes Udviklingen af Skatten ikke kunde finde Sted, idet man ved at bestemme Gagen ikke havde taget Hensyn til den Rangkat, som hviler paa de enkelte Embeder. Jeg skal forresten ikke gaae ind paa Spørgsmaalet om Rangskatten, om det er hensigtsmæssigt at beskatte Rangshyen eller, som Holberg kalder det, den honnette Ambition, jeg skal kun bede, at man vil fastholde dette, at den ærede Landsstingsmand opstillede det Hovedkriterium, at Skatten ikke kunde forud beregnes. Naar man nu anvender dette paa, hvad jeg har anført ved Sagens første Behandling med Hensyn til Fattigskatten, saa vil man komme til det Resultat, troer jeg, at Fattigskatten ikke saaledes kan stydes over fra Øerne paa de andre Beboere. Fattigskatten er nemlig ikke nogen faststaaende Størrelse, Fattigskatten har ikke det Kriterium, som er opstillet, at den forud kan beregnes. Jeg har gjort opmærksom derpaa allerede ved Sagens første Behandling; jeg skal anføre Tallene endnu engang. I 1841 var Fattigskatten 154,000 Rd., i 1848: 209,000 Rd., i 1857: 389,000 Rd.; den er altsaa fra 1841 til 1857 steget med mere end det Dobe